

være rigtigt at betragte denne Bestemmelse, „saalænge de dertil ere trængende“, saa mildt som muligt; thi ellers kunde de Paagjældende, som maaste allerede ere i en høi Alder og derfor have Vanskelighed ved at komme i en anden Stilling, let faae Jølelsen af, at hvis de anstrengte sig rigtig for at komme i selvstændig Stilling, vilde de miste de 100 Kr., og 100 Kr. er en ikke ubetydelig Kapital for saadanne Mænd. Udvalget har derfor troet, at Loven helst maatte forsaas saaledes, at naar der ikke kom særlig Dmøelstning i disse Mænds pekuniære Liv, skulde de være forvissede om at beholde de 100 Kr. saalænge de leve. Foruden disse Bemærkninger dels om en billig og lempelig Forstaelse af de Ord: „saalænge de dertil ere trængende“, dels om at henstøde til velvillig Behandling, at Enten, selv om de ikke opfyldte de her givne Betingelser, derfor ikke ere affkaarne fra Understøttelse — hvilke Bemærkninger Finantsudvalget har bemyndiget mig til at udtale — vilde jeg gjerne gjøre en Bemærkning, vedrørende Bestemmelserne i § 3 og § 4. I § 4 hedder det: „Overtredelser af de Bestemmelser, som Indenrigsministeren træffer i Medhold af fornevnte § 3, straffes med Bøder indtil 100 Kr.“ Efter en tilsvarende Bestemmelse i Lov om Færgesænet for Kjøbenhavn af 14de December 1857 bestemmes den højeste Bøde til 20 Kr. Jeg vilde sætte Pris paa at faae at høre de Grunde, som have bevirket, at man er gaaet bort fra Maximum i den anden Lov; thi i de udsærlige Anmærkninger, hvormed Lovforslaget er lebsaget, er der ikke antydet Noget herom. Naar det dernæst siges i Anmærkningerne, at man vil ordne dette Forhold paa lignende Maade som i Kjøbenhavn, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at der mulig heraf vil kunne opstaa endel Ulemper paa Grund af Farvandenes forskellige Bessaffenhed her og der. Farvandene ved Kjøbenhavn ere jo Rheden, væsentligt Indrerheden og Havnene, og Færgebaadene ville jo i Reglen være velstillede til at befare disse Farvande, da der her er saa stærk Færdsel, at der ikke kan opstaa Vanskelighed derved. Den gamle Bestemmelse i Anordningen for Færgelaug i Helsingør kan nu paa en Maade komme til at gaa igjen i Ministerens Bestemmelse om det nye Færgelaug. Det hedder jo i Anordningen for det gamle Færgelaug: „Helsingørs Lodsere ere berettigede til at føre antomne Lodsere iland fra de forbiøilende Skibe, men det skal være dem forbudt under Straf efter denne Anordnings § 4 at føre andre Personer, Skibspapirer, Breve eller Gods med sig“, og naar det nu bliver sagt i det Reglement for det nye Færgelaug, som Ministeren efter § 3 er bemyndiget til at træffe Bestemmelse om, at ingen Uberettiget maa befatte sig med saadan Færgning af Personer i Genhold til Reglementet for det nye Færgelaugs Indretning i Kjøbenhavn

— hvortil der henvises i Anmærkningerne — under en Straf af 100 Kr., saa kan det blive underkastet Kvæstion, om en Lods, til hvem der er blevet givet det fornævnte Bærsel om at hente en Lods iland, tillige kan medtage Kapitainen, Skibspapirer eller andre nødvendige Papirer, uagtet jo Lodsbaaden under de tilstedeværende Forhold baade kan være bedre betjent og bedre istand til at besørge dette end Færgebaaden. Det forekommer mig, at der blandt de paagjældende Betingelser for Færgefarten maatte kunne optages saadanne Bestemmelser, at Lodsbaaden ikke fik nogen Ulempe af, at Skibsføreren betjente sig af den under disse almindelige Forhold. Denne Hensigtling gjør jeg paa min egen Ræppe, idet jeg har ønsket det overveiet af Administrationen ved Udarbejdelsen af Betingelserne. Jeg tror, at det vil vise sig praktisk, at der sker en saadan Forandring for Helsingørs Vedkommende i Forhold til, hvad der er bestemt for Kjøbenhavn netop paa Grund af de derfra forskellige lokale Forhold. Med disse Bemærkninger skal jeg, som sagt, isvrigt anbefale Forslaget til velvillig Vedtagelse af Thinget. Det er utvivlsomt, at de vedkommende Mænd have en juridisk Ret til at faae nogen Erstatning for Færgelaugets Privilegiets Ophævelse. Isvrigt er Loven efter min Opfattelse og efter hele Stillingens Bessaffenhed velvillig i sit Indhold ligeoverfor de Paagjældende og det hele Forhold.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg A. Sp. 3089—96)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2698 ff.).